

خطِ دوّمِ پترُس

دُعا و سلام

۱ از طرفِ شمعون پترُس، غلام و رسولِ عیسیٰ مسیح، بلده کسای که دَ وسیله عدالتِ خُدای مو و عیسیٰ مسیح نجات دهنده، اُمّو ایمان ره یافته که رقمِ ایمانِ ازمو باآرزش آسته: ۲ فیض و سلامتی دَ وسیله شناختِ خُدا و مولای مو عیسیٰ مسیح پریمو نصیب شُمو شنه.

انتخاب و کوی شده های خُدا

۳ قُدرتِ الهی ازو هر چیزی ره که مو بلده زندگی و خُداپرستی ضرورتِ دری دز مو دده. ای چیزا از طریقِ شناختِ امزو که مو ره دَ وسیله جلال و نیکی خُو کوی کده، میسر شده. ۴ او دَ وسیله امزی چیزا وعده‌های غدر بزرگ و باآرزش ره دز مو دتا از طریقِ ازوا از فسادی که بخاطرِ خاهشاتِ نفسانی دَ دنیا وجودِ دره، خلاصی پیدا کنید و دَ طبیعتِ الهی شریک شنید. ۵ پس دَ امزی دلیل، سخت کوشش کنید که دَ ایمان خُو نیکی ره اضافه کنید، دَ نیکی خُو علم، ۶ دَ علم خُو گذشت، دَ گذشت خُو بردباری، دَ بردباری خُو خُداپرستی، ۷ دَ خُداپرستی خُو مهرِ برادرانه و دَ مهرِ برادرانه خُو مُحَبَّت. ۸ چون اگه امی چیزا دز شُمو وجود داشته بشه و کلو شده بوره، شُمو ره نمیه که دَ شناختِ مولای مو عیسیٰ مسیح ثمل و بے ثمر بشید. ۹ ولے هر کسی که امی چیزا ره ندرد، او کور و پیش پای بین آسته و پُرمُشت کده که از گناه‌های سابق خُو پاک شده. ۱۰ پس ای پرارو، سخت کوشش کنید که کوی شدو و انتخابِ شُدون خُو ره ثابت کنید،

چون آگه امی کار ره کنید هرگز گمراه^a نموشید. ^{۱۱} امزی طریق فرصت داخل شدو د پادشاهی ابدی مولا و نجات دهنده مو عیسیٰ مسیح پریمو دز شمو دده موشه.

پیشگویی از کتاب مقدس

^{۱۲} پس ما غفلت نمونم و همیشه امی چیزا ره د یاد شمو میرم، اگرچه شمو اونا ره موفامید و د حقیقتی که پیدا کدید محکم-و-استوار استید. ^{۱۳} ما مصلحت مینگرم تا زمانی که ما د امزی جسم^b استم باید د وسیله یادآوری شمو ره د جوش-و-خروش بیرم، ^{۱۴} چون ما میدنم که وخت بر شدون مه از جسم^c نزدیک استه، امو رقم که مولای مو عیسیٰ مسیح ام مره خبر کده. ^{۱۵} امزی خاطر ام سخت کوشش مونم تا بعد از رفتون مه ازی دنیا شمو بتنید هر وخت امی چیزا ره د یاد خو بیرید.

^{۱۶} وختیکه مو د باره قدرت و آمدون مولای مو عیسیٰ مسیح دز شمو خبر ددی، مو از قصه های ساختگی که د هوشیاری جور شده پیروی نموکدی، بلکه مو شکوه-و-جلال شی ره د چیم خو دیده بودی. ^{۱۷} چراکه او از طرف آته مو خدا د امزو غیت عزت و جلال پیدا کد که یگ آواز از جلال باعظمت خدا آمده گُفت: "اینمی باچه دوست دشتنی مه یه که از شی خوش-و-راضی استم." ^{۱۸} امی آواز ره مو خودون مو شنیدی که از آسمو آمد د غیتیکه قد ازو قتی د کوه مقدس بودی. ^{۱۹} پس، مو کلام انبیا ره دری که کلوتر مورد تایید استه و شمو کار خوب مونید آگه دزوا توجه کنید؛ کلام ازوا مثل چراغ د جای تریکی روشنی میدیه تا روز واز شنه و ستاره صبح^d د دلهای شمو بر شنه. ^{۲۰} از تمام چیزا کده اول بدنید که هیچ پیشگویی کتاب مقدس از تفسیر خود

^a ۱:۱۰ د جای «گمراه نموشید» د زیون یونانی «نمیلخشید» نوشته یه. ^b ۱:۱۳ د جای «جسم» د

زیون یونانی «خیمه» نوشته یه. امچنان د دوم قرنیا ۴-۵: رجوع کنید. ^c ۱:۱۴ د جای «جسم» د

زیون یونانی «خیمه» نوشته یه. ^d ۱:۱۹ «ستاره صبح» یعنی سیاره زهره، امکان دره که یگ تشبیه

بلده نور عیسیٰ مسیح بشه.

پیغمبر نیسته،^{۲۱} چراکه پیشگویی هرگز د خاست-و-اراده انسان نَمده، بلکه مردُم د وسیله روح اَلقدس از طرف خُدا توره گفته.

معلمای دروغی و تباهی ازوا

۲ لیکن د مینکل قوم اسرائیل، انبیای دروغی ام بود، امو رقم که د مینکل شمو ام معلمای دروغی پیدا موشه که تعلیمای تباه کُننده ره تاشکی بلده شمو میره و حتی باداری ره انکار مونه که اونا ره خریده و اونا تباهی زودرس ره د بله خو میره. ۲ غدر کسا از فسق-و-فساد ازوا پیروی مونه و بخاطر ازوا راه حقیقت بدنام موشه. ۳ اونا بخاطر حرص-و-طمع قد توره های ساختگی د بله شمو تجارت مونه. محکومیت ازوا از غدر وخت پیش فیصله شده، طال نموخوره و تباهی ازوا آماده آسته.^a ۴ چون خُدا از مجازات ملایکه های که گناه کد دریغ نکد، بلکه اونا ره د دوزخ اندخته د زنجیرای تریکی تیره تسلیم کد تا بلده قضاوت نگاه شنه. ۵ او امچنان از مجازات دنیای قدیم دریغ نکد و طوفان ره د بله دنیای مردُم به خُدا آورد، و له نوح، جارچی عدالت ره قد هفت نفر دیگه نجات دد. ۶ خُدا شارای سدوم و عموره ره محکوم د نابودی کده د خگشتر تبدیل کد و اونا ره یگ نمونه عبرت بلده کسای جور کد که میخایه د به خُدایی زندگی کنه. ۷ و له خُدا لوط عادل ره که از فسق-و-فساد مردُمای به خُدا د تنگ آمدد، نجات دد، ۸ چون امو مرد عادل که د مینکل ازوا هر روز زندگی موکد، چیزی ره که میدید و میشنید، روح عادل شی د وسیله کارای شیرانه ازوا رنج-و-عذاب میکشید. ۹ پس خُداوند میدنه که چی رقم شخص خُداپرست ره از آزمایشها نجات بدیه و گناهکارا ره تا روز قضاوت بلده جزا نگاه کنه، ۱۰ خصوصاً کسای ره که از خواهشات پلید جسم خو پیروی مونه و هر قدرت-و-اختیار ره خار-و-حقیر حساب موکنه.

^a ۲:۳ د جای «آماده آسته» د زبون یونانی «خاو نیسته» نوشته یه.

آمیا د اندازہ سرکش و کبری آسته که حتی از توهین کدو د حکمرانای^a آسمانی ترس
 نمُوخوره،^{۱۱} د حالیکه ملایکه ها، اگرچه قُدرت و قُوَتِ کلوتر دَره، ولے د پیش خُداوند
 امو حُکمرانا ره توهین کده مُتَهَم نمُونه. ^{۱۲} ولے امی مردُما رَقَم حیوانا بے عقل آسته؛
 امیا زیده شُده که شِکار و نابُود شُنه. آمیا د ضِدِ چیزای بدگویی مُونه که هیچ نُمُوفامه و
 رَقمی نابُود موشه که حیوانا نابُود موشه ^{۱۳} و بخاطرِ بدی که کده بدی مینگره، چراکه
 عیاشی د روزِ روشو ره خوشی خُو میدنه. اونا مایه لکه ها و عیب ها آسته که وختی
 د مهمانی ها قد شُمو یگجای موشه، غرقِ لَدَتِ های فریبنده خُو آسته. ^{۱۴} اونا چیمای
 پُر از زنا دَره که از گناه کدو سیر نموشه و مردُمای سُست-یراده ره د دام میندزه. اونا
 دلهای خُو ره د حِرص-و-طَمع عادت دده و آدمای نالت شُده آسته. ^{۱۵} اونا راهِ راست
 ره ایله کده گمراه شُده و از راهِ بلعام باچه بَصور پیروی مُونه که او عایدِ بدکاری ره
 دوست دشت، ^{۱۶} ولے بخاطرِ خطاکاری خُو سرزنش شُد؛ یگِ الْأَغِ بے زبو د زبونِ انسان
 توره گُفت و دیونگی امزُو پیغمبر ره بند کد.

^{۱۷} امی رقمِ آدمآ چشمه های بے آسته و مَنبارای که د وسیله بادِ شَدید رانده شُده؛
 بلده امزیا تریکی تیره مُقرَر آسته. ^{۱۸} چُون اونا توره های کبرآمیز و باطلِ مَوگیه و د
 وسیله خاهشاتِ شَهوانی جسم، کسای ره د دام میندزه که نو از کِبِرِ مردُمای گمراه دوتا
 کده. ^{۱۹} اونا بلده ازوا وعده آزادی میدیه، د حالیکه خودون شی غلامای فساد آسته؛
 چُون هر چیزای که د بله یگِ آدم حاکم بَشه، او غلامِ امزُو چیز آسته. ^{۲۰} چُون اگه اونا
 بعد از آزاد شُدو از اَلودگی-و-ناپاکی های دُنیا د وسیله شَنخَتونِ مَولا و نجات دهنده مو
 عیسیٰ مسیح بسم دَزوا کِرِفَتار شُنه و تابع ازوا شُنه، آخِرِ ازوا از اوّل کده بدتر موشه.
^{۲۱} چُون بلده ازوا بَهتر موبود که راهِ عدالت ره هیچ نَمیشنخت، نِسبَتِ دزی که بعد از
 شَنخَتون شی، امزُو حُکمِ مَقَدَّس که بلده ازوا دده شُد، رُوی گردو شُد. ^{۲۲} ای چیزا قد
 ازوا مُطابِقِ امزی مَثَلِ راست رُخ دد که مَوگیه:

^a ۲:۱۰ «حُکمرانای آسمانی» امکان دَره «ملایکه های بَشه که د شیطو تعلق دَره.»

”سگ دَ بِلَه قَى كَدَگَى خُو پَس مِیِیه.“

و

”خُوكِ شُشْتَه شُدَه بَسَم خُود رَه دَ گِل لُودُ مِیِیه.“

وَعِدَه اَمَدُونِ رُوزِ خُداوند

۳

۱ ای عزیزا، ای خَطِ دَوْمِ اَسْتَه كَه بَلَدِه شُمُو نُوِشْتَه مُونُم. امی خطها ره نوشته كَدُم تا فِكْرای پاك شُمُو رَه دَ وِسِیْلَه یادآوَری بیدار كَنم،^۲ تا شُمُو توره های ره كه دَ كُذْشْتَه دَ وِسِیْلَه اَنْبِیای مُقَدَّس كُفْتَه شُدَه و حُكْمِ مَولا و نِجَات دِهِنْدَه رَه كه از طَرِیْقِ رَسُوْلای شُمُو دَز شُمُو دَدَه شُدَه، دَ یاد خُو بَیْرِید. ^۳ اَوْلْتَر از تَمَام چِیزا، شُمُو باید ای رَه بَدَنید كه دَ رُوزای آخِر رِیْشَخَنْدِگْرا پِیْدَا مُوشَه كه حَقِیْقَت رَه رِیْشَخَنْد كَدَه مُطابِقِ خَاهِشَاتِ نَفْسِ خُو رِفْتار مُونَه ^۴ و مُوگِیَه: ”كُجا شُد وَعِدَه اَمَدُونِ اَرْو؟ از زَمانی كه بابه كَلونای مو مُرد،^a تَمَام چِیزا اَمُو رَقْم اَسْتَه كه از شُرُوعِ خِلْقَتِ دُنْیا بُود.“ ^۵ اَوْنَا قَصْداً ای حَقِیْقَت رَه نَادِیْدَه مِیْگِیْرَه كه دَ وِسِیْلَه كَلَامِ خُدا اَسْمونَا از قَدِیْمِ مَوْجُود بُود و زَمی از او و دَ وِسِیْلَه او شَكْل گِرِفْت؛ ^۶ و دَ وِسِیْلَه او ها، دُنْیای اَمْرُو زَمَان غَرَق شُد و از بَیْن رِفْت. ^۷ لِیَكِن دَ وِسِیْلَه اَمْرُو كَلَام، اَسْمونَا و زَمِیْنِ فَعْلَى بَلَدِه اَتِش دَخِیْرَه شُدَه و تا رُوزِ قِضاوَت و نَابُودی مَرْدَمای بَیْ خُدا نِگَاه مُوشَه.

^۸ لِیَكِن ای عزیزا، امی حَقِیْقَت از یاد شُمُو نَرَوَه كه دَ پِیْشِ خُداوند یِگ رُوز رَقْمِ هِزار سال اَسْتَه و هِزار سال رَقْمِ یِگ رُوز. ^۹ خُداوند دَ پُورَه كَدُونِ وَعِدَه خُو دِیر نُمونَه، رَقْمی كه بَعْضی كِسا كُمان مُونَه كه دِیر مُوكُنَه، بَلَكِه بَلَدِه از شُمُو صَبْر مُونَه، چُون او نَمِیْخایَه كه كِس نَابُود شُنَه، بَلَكِه مِیْخایَه كه پِگ توبه كُنَه.

^{۱۰} مِگم رُوزِ خُداوند رَقْمِ دُز اَلّی مِیِیه. دَ اَمْرُو رُوزِ اَسْمونَا قَدِ غُرِشِ آوازِ بِلَنْدِ از بَیْنِ موره، اَجْسامِ فَلَکِی^b سوخته نَابُود مُوشَه و زَمی قَدِ تَمَامِ كَارای كه دَ مَنَه شی اَسْتَه، دَ

^a ۳:۴ دَ جای «مُرد» دَ زَبونِ یونانی «خاو رِفْت» نُوِشْتَه یَه. ^b ۳:۱۰ یعنی آفْتُو، ماهتَو و سِتاره ها.

آتشِ دَرِ مِیگیرِه. ^a ۱۱ ازی که تمامِ امزی چیزا دَ امزی طریقِ نَابُودِ مَوْشه، پس شُمو چی رقمِ مردُما باید بَشید؟ شُمو باید دَ زندگی خُو مُقَدَّس و خُداپَرست بَشید، ^{۱۲} چیم دَ راهِ اَمَدونِ روزِ خُدا بَشید و بلدهِ اَمَدونِ شی کوششِ کُنید، اُمو روزِ باعِثِ مَوْشه که آسمونا دَرِ گِرَفته نَابُودِ شُنه و عالمِ هَسْتی دَ گرمی کَلو دُوبِ شُنه. ^{۱۳} لیکنِ مُطابِقِ وعِدِه اَزو، مو دَ اِنْتِظارِ آسمونای نو و زمینِ نو اَسْتی که جایگاهِ عدالتِ اَسْتِه.

^{۱۴} پس آی عزیزا، دَ حالیکه اِنْتِظارِ امزی چیزا ره مِیکشید، سختِ کوششِ کُنید که دَ حُصُورِ اَزو بے لکه و بے عیبِ یافتِ شُنید و صلح-و-آرامشِ دَشْتِه بَشید. ^{۱۵} صبر-و-خُوصِلِه مَولایِ مو ره سَبَبِ نِجاتِ خُو بَدَنید، اُمو رقمِ که برارِ عزیزِ مو پوئس امِ مُطابِقِ حِکْمَتی که دَزو دَدِه شُدِه، بلدهِ شُمو نِوَشْتِه کد. ^{۱۶} اُو دَ تمامِ خَطِ هایِ خُو دَ بارِه امزی چیزا توره مَوگیه. دَزوا بعضی چیزا اَسْتِه که فامیدونِ شی سختِ اَسْتِه و مردُمایِ جاهِل و سُسْتِ اراده اونا ره عَظْمِ معنیِ مَونه، اُمو رقمِ که قدِ دیگه نِوَشْتِه هایِ مُقَدَّسِ امِ کارِ ره مَونه و نَابُودیِ ره دَ بِلِه خُو میرِه.

^{۱۷} پس آی عزیزا، ازی که شُمو امی چیزا ره از پیشِ مَوفامید، اِحْتِیاطِ کُنید که دَ وَسِیلِه حِیلِه-و-مَکَرِ آدمایِ شَرِیرِ گُمراهِ نَشُنید و از اُسْتواری-و-پایداریِ خُو سَقُوطِ نَکُنید، ^{۱۸} بَلْکِه دَ فِیضِ و شِناختِ مَولا و نِجاتِ دِهْنِدِه مو عِیسیِ مَسِیحِ رُشدِ کُنید. بَزُرگی-و-جَلالِ از آلی و تا اَبَدِ اَلْبَادِ اَزو باد. آمین.

^a ۱۰:۳ دَ جای «دَ آتشِ دَرِ مِیگیرِه» دَ بعضی نُسَخه ها «بَرَمَلا مَوْشه» نِوَشْتِه یه.